

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2079/2025
10.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Јанићијевић, адвокат из ..., против туженог „AL DANRA SRBIJA DOO RADINSKA SKELA” из Београда, ради утврђења ништавости уговора и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2944/24 од 21.02.2025. године, у седници одржаној 10.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2944/24 од 21.02.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2944/24 од 21.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1961/20 од 23.01.2024. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се утврди да су ништави Уговор о раду бр. ... од ...2019. године, Уговор о раду бр. ... од ...2019. године и Уговор о раду бр. ... од ...2019. године, закључени између тужиоца и туженог (став први изреке), одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужени да исплати тужиоцу на име мање исплаћене зараде у периоду од 01.05.2019. године до 30.04.2020. године, укупан износ од 242.830,15 динара, са законском затезном каматом на појединачно одређене месечне износе, ближе одређено у изреци (став други изреке), одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужени да за тужиоца уплати разлику у доприносима за пензијско и инвалидско осигурање РФ ПИО, доприносе за обавезно здравствено осигурање РФЗЗО и доприносе за обавезно осигурање за случај неспособности НСЗ, а за неисплаћену разлику зараде из претходног става изреке пресуде, по законским стопама важећим на дан уплате доприноса (став трећи изреке) и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка (став четврти изреке).

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2944/24 од 21.02.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у

Београду П1 1961/20 од 23.01.2024. године (став први изреке), одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби (став други изреке) и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију као посебну, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП је прописано да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости предметних уговора закључених између тужиоца и туженог у којима је наведено да ће тужилац обављати послове ..., имајући у виду да је тужилац био запослен код туженог у периоду од ...2018. године до ...2020. године, на основу sukcesивно закључених уговора о раду на одређено време. О тужбеном захтеву тужиоца је одлучено на основу одредби члана 104. и 164. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 и 95/18-аутентично тумачење) и одреби члана 103. и 109. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“ бр. 29/78...57/89 „Службени лист СРЈ“ број 31/93 и „Службени гласник РС“ број 18/20), имајући у виду да тужилац није доказао да је обављао послове радног места ... у спорном периоду, за које није ни испуњавао услове, с обзиром на то да нема високу стручну спрему седмог степена и завршен пољопривредни факултет, тако да тужиоцу не припада увећана зарада.

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП а у вези члана 413. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 14.08.2020. године. Предмет тужбеног захтева је утврђење ништавости предметних уговора и исплата разлике зараде, имајући у виду да захтев за уплату доприноса у конкретној ситуацији не чине главни тужбени захтев у смислу члана 28. ЗПП. Вредност предмета спора износи 242.830,15 динара.

Одредбом члана 441. ЗПП је прописано да, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа дозвољеност ревизије се оцењује на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Дакле, у споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчана потраживања.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према томе, како у делу којим је одлучено о тужбеном захтеву за утврђење ништавости предметних уговора о раду, не ради се о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, то у том делу ревизија тужиоца није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 441. ЗПП, а у делу којим је одлучено о тужбеном захтеву ради исплате новчаног потраживања на име мање исплаћене зараде, вредност предмета спора не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то у том делу ревизија тужиоца није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић